
Exercici 1: Considerar la interpolació polinòmica en la base de Newton amb diferències dividides per la funció

$$f(x) = \frac{1}{1 + 25x^2}; \quad x \in [-1, 1]$$

fent ús dos tipus de suport (nodes): **nodes equidistants** x_j

$$x_j = -1 + j \frac{2}{n}; \quad j = 0, \dots, n-1$$

per $n = 4, 8, 16, 32, (64)$ i **nodes de Txevitxov** y_j definits com,

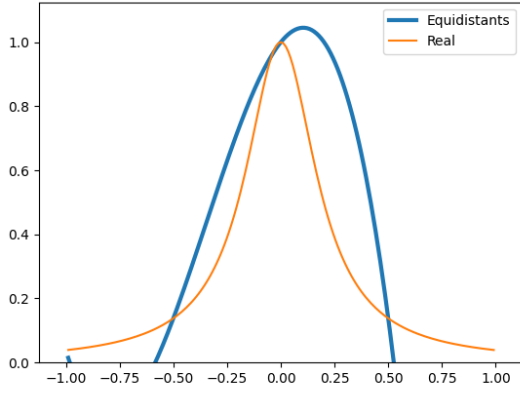
$$y_j = \cos\left(\frac{2j+1}{n+1} \frac{\pi}{2}\right); \quad j = 0, \dots, n-1$$

per $n = 4, 8, 16, 32, (64)$. **Atenció:** el cas $n = 64$ està al límit de precisió i podrien sortir resultats poc consistents. Si aquest es el vostre cas, omitir el resultat i fer únicament $n = 4, 8, 16, 32$.

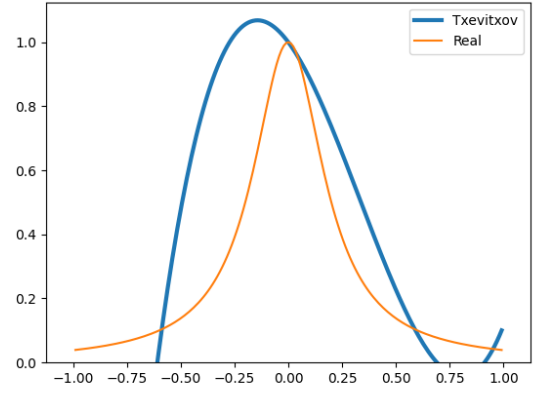
- a) Calcular i dibuixar $f(x_k)$ i $p(x_k)$, en cadascun dels casos (nodes equidistants i de Txevitxov) pels valors $x_k = -0.989 + 0.011k$, amb $k = 0, \dots, 180$ (absises en $[-1, 1]$ que no coincideixen amb els nodes d'interpolació).

Solució. Fet a `Pr4Ex1a.c` i `ploter.py`. El arxíu de `c` calcula les diferències dividides gràcies a una matriu de $n \times (n+1)$, amb la primera columna on està evaluat i a la segona el valor una vegada és evaluat. A partir d'allí contiuna omplent els valors de la matriu per la "diagonal" fins que té totes les diferències dividides. Després, a l'hora de evaluar amb la interpolació optinguda ho fa iterant per aquesta "columna". Després, desa tot a `output.txt` i mitjançants el arxíu de `python` genera primer la grafica amb els nodes equidistants i després amb els de Txevitxov (ambdos comparats amb la funció original).

Les grafiques generades són les següents:

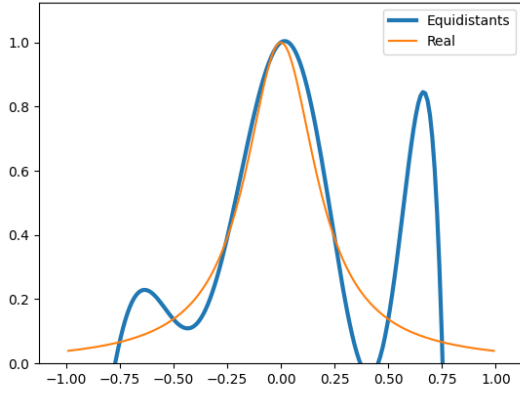

(a) Equidistants

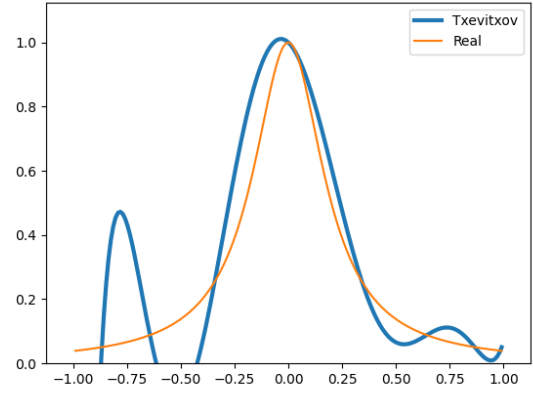

(b) Txevitxov

Figure 1: 4 nodes

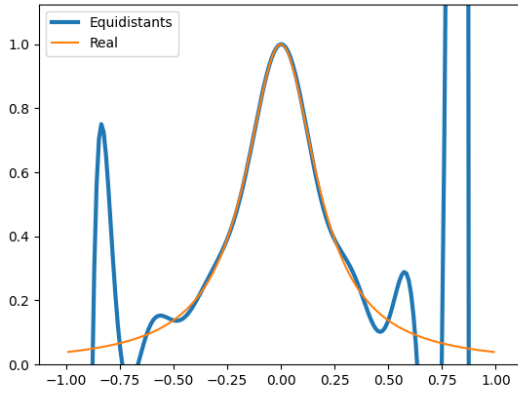

(a) Equidistants

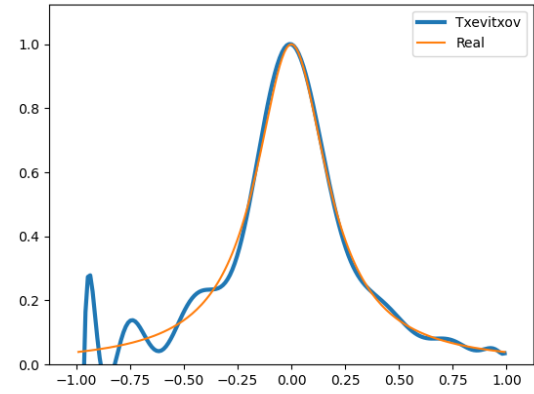

(b) Txevitxov

Figure 2: 8 nodes

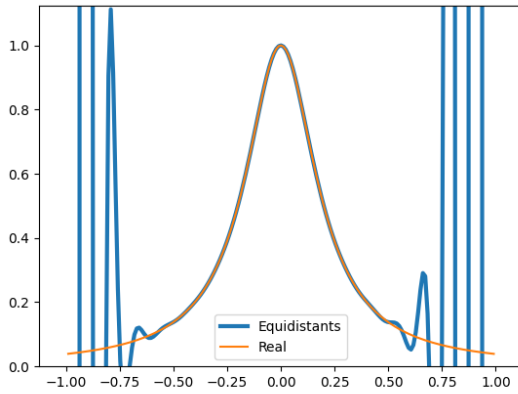

(a) Equidistants

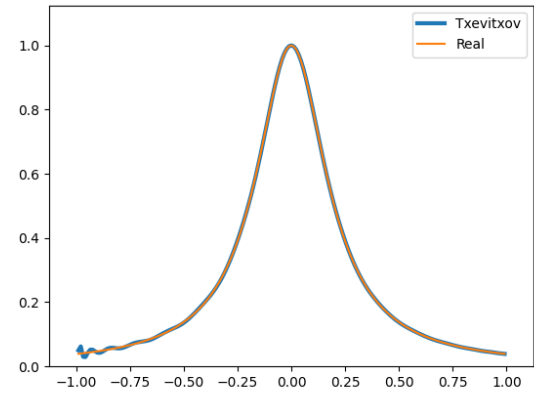

(b) Tchevitzov

Figure 3: 16 nodes

(a) Equidistants

(b) Tchevitzov

Figure 4: 32 nodes

Com es pot observar és poc simètrica. Això potser és per la manera de calcular els nodes (perquè hi hagi 16 nodes s'escullen del 0 al 15). Malgrat això, amb 32 nodes l'aproximació és molt bona. No he calculat amb 64 nodes perquè això provocaria més error pel límit de precisió. \square

- b) Comparar com es comporta l'error màxim que es comet a mesura que s'augmenta el nombre de nodes d'interpolació amb els diferents nodes d'interpolació i comentar els resultats (comparar $|f(x_k) - p(x_k)|$ i $|f(y_k) - p(y_k)|$ per diferent nombre de nodes d'interpolació).

Solució. A `Pr4Ex1b.c` he fet un programa que calcula les diferències dividides (com

a l'anterior apartat) però després demana punt al qual evaluarà aixó per trobar l'error i imprimir l'error d'ambdós per pantalla.

A simple vista, amb 32 nodes l'error als extrems serà més alt pels equidistants. I si provem valors veiem que efectivament és cert. També podem observar que aixó passarà amb 16 nodes. Txevitxov no té aquest problema. Els errors són similars amb 8 nodes, on a determinats llocs és millor equidistants. \square